אמאי ליימא תיהוי מיובמת לכרבי יוחנן - ות"ק דלמא לית ליה מחלון ממש ממש ממאן דמסמוך על לוחה מליה ליכנס לשוק ומייתין ליכנס, דהתם כר' יהודה סבירא ליה דגבי הכחמה רבי יוסי מקיל טפי מרבי יהודה כדאמר בפלוגי גמ' דתרבצה לחמים (לעיל דף נה.) ולחמר ג' בחלוצות לחלי עליה: **גמ'** **מגלח גג מחלון ממאי** - ולחמר ג' תורה אור שם לחיכה משוברת תכנסת לו שם

מפני האיבול: **גמ'** בשלמא לא תתייבם שמא יהיה הולד בן קיימא וקא פגע באיסור אשת אח דאורייתא, אלא לא תחלוץ אמאי לימא תיהוי תיובתא דר"י דאמר *חליצת מעוברת שמה חליצה, ולאו מי אותביניה לר' יוחנן חדא זימנא? לימא מתא נמי תיהוי תיובתא, לא, תני מעמא *שמא יהא ולד בן קיימא ונמצאת אתה מצריכה כרוז לכהונה, ונצרכה? דלמא איכא דתואי בחליצה ולא דני בהברזה ומפסלות מן הכהונה, תינח אלמנה, גרושה מאי איכא למימר? משום דמפסיד לה מזונות תינח נשואה, ארוסה גרושה מאי איכא למימר? אלא משום דרבי יוסי דתניא *מעשה באדם אחד שבא לפני רבי יוסי, א"ל מהו לחלוץ בתוך ג' א"ל לא תחלוץ, ותחלוץ ומה בכך? קרא עליו מקרא זה °אם לא יחפוץ האי אם חפץ יבם *°כל העולה ליבום עולה לחליצה בנו מתיב רב חיננא והמפקות חולצות ולא מתיבמות מאי 'מפקות' אילימא 'מפק קדושין' אמאי לא מתיבמות? תחייבם ואין בכך כלום אלא לאו 'מפק שקידש את משתי אחיות' ואינו יודע איזו מהן קידש, וקתני 'חולצת' הכי השתא החם אם יבא אליהו ויאמר דהוא קדש, בת חליצה וייבום היא, הבא אם יבא אליהו ויאמר "דהא לא איעברה" מי משגח ביה ויבמין לה? אלא מתניתא דלאו בת איעברה היא ואפ"ה צריכה להמתין ג' חדשים ת"ר זבמה שלשה חדשים הראשונים נזונת משל בעל, מכאן ואילך אינה נזונת לא משל בעל ולא משל יבם, עמד בדין וברח, נזונת משל יבם נפלה לפני יבם קטן-(מאי) מיבם ליה להו, מבעל מאיפליגי בהרב אחאורבינא חד אמר אית לה ונחד אמר לית לה והלכתא לית לה משמיא קנסוה/ת"ר ויבמה שחלצו לה אחים בתוך שלשה, צריכה להמתין שלשה חדשים לאחר

מפני המיבול - תכיולת והתי כל הנשים יתחרסן' לאו למשוני מרוסה ליכנס, דהתם כר' יהודה סבירא ליה דגבי הכחמה רבי יוסי מקיל טפי מרבי יהודה כדאמר בפלוגי גמ' דתרבצה לחמים (לעיל דף נה.) ולחמר ג' בחלוצות לחלי עליה: **גמ'** **מגלח גג מחלון ממאי** - ולחמר ג' תורה אור שם לחיכה משוברת תכנסת לו שם

ספילה תכנסת דהת חלנה: **לימא מיבמי יבמה** - ומשום הכי לת מחלון ממת תפיל ומכנסת בחליצה אי מחלון מעוברת לת ממה חלילה: **ולאו מי אותבינהו** - כרים פירקין (דף נה:): **לימא מתא נמי מיבמי יבמה** - ופקת מינה דתי מיכרלת קמייתת תיקום כך: **גרושה מאי איכא למימר** - חמתי לת מחלון תם היסה גרושה מחמר קודם שנכנסה לחיי על זה דהת פסולה היית להכותב וקיימת, מלי ליכת למימר, חמתי לת מחלון? **משום מזוני** - דחיים לה כל שלשה מכסי בעלה כדמניית בבריית במעמדין ות חלנה ליה לה מזוני ולחיי לת מני מיכנסת עד לחתר שלשה ומפסיד לה: **ארוסה וגרושה** - גרושה שמחרסה ומת בעלה ונפלה ליבום מן הלירוסין מחלון כתוך משום דהכת לאו משום מזוני ליכת שלשה דהת פסולה היה משום גרושין קמתי: **מגלח משום דרבי יוסי** - כל העולה ליבום כו' וח-טולל ולינה עולה ליבום כתוך ג' כדחמרן לעיל שמת יפגע כתשם חת, ליכה עולה השערה לפני הוקנים לחליצה, ולרבי יוחנן לת מיקשי, דתי, חלנה ולתי חלילה (ג) דהתי "ליבום עולה לחליצה" לאו חלילה פסולה משמע שכרי כמה כנים שניט יתולות ולת מחייבות היכת דלת חפשר לחמת חלילה היה ומייתו היכת דחפשר לחמחוני עד שחרחה ליבום משהין: **חלילה ספק קידושין** - כגון זרק לה לחיי קידושין ספק קרוב לו ספק קרוב לה: **למאי לת מפייבמה** - מחייבם ממ"ע לי היה יבמתו ספיר מייבם ולי לאו קידושין הוו וכרים בעלמת נפיב: **שקידש אחת מהיות ואין יודע ליזה מהן קידש** - ומת, שחיבן מולות ולת מחייבות דלת מלי לייבומי דלמת פגע בחתות זקוקה ותת הכת לחיבה עולה לייבום ועולה לחליצה ולת חמרי חמתין עד שיבולו עדים ויכללו לת יבמתו: **סבי הסמ"ת** - התם עולה לייבום היית לי הוה ידעינן לה חבל הכת לת יבת חליבו ויחמר לת מיעברת מי משגיחין ביה ומחייבם: **תרי קמנה דלמו כת מיעבורי היית כו'** - הלכך לת חלנה וכל הכך דחמרן רבנן מולות ולת מחייבות כגון חתות חלנתו וחתות זקוקה - וספק גרם עוכה התם (ג) משום דלת חפשר הוא, דתם כן נעולם חתכר הלכך כיון דמהוריים בת ייבום היית חלנה, חבל הכת לחפשר לשהויי מסיינן ולת הדבר בהיתר: **שנשא מדעת הרשעונים** - שחיבה יכולה להשמע מחמת בעלה: **נזונת מבל בעלה** - שכן כתב לה "ת תהא יתבת בביתי ומזונת מנכסי כל יומי מיגר תרמלותיך": **מכאן ואילך אינה נזונת לא מבל בעל ולא מבל יבם** - ואינה דומה לשחר תלמנה דהתם כל זמן שלת נשמת לשחר ומומרת מחמת פלוני בעלי שכבודו גדול עלי יש לה מזונות חבל כך לגידת ביבם לפיכך ין לה על נכסי בעל מזונות, ולת מבל יבם עד שתכנס למופה: **עמד בדין** - שתבעתו בדין לו כעוס לו פעור וברח: **נזונת מבל יבם** - דקנסין ליה: **נרייבה להמתין** - עד שיהיו לה ג' חדשים מיום מיתה

הוי

פפי המיבול - תכיולת והתי כל הנשים יתחרסן' לאו למשוני מרוסה ליכנס, דהתם כר' יהודה סבירא ליה דגבי הכחמה רבי יוסי מקיל טפי מרבי יהודה כדאמר בפלוגי גמ' דתרבצה לחמים (לעיל דף נה.) ולחמר ג' בחלוצות לחלי עליה: **גמ'** **מגלח גג מחלון ממאי** - ולחמר ג' תורה אור שם לחיכה משוברת תכנסת לו שם

ספילה תכנסת דהת חלנה: **לימא מיבמי יבמה** - ומשום הכי לת מחלון ממת תפיל ומכנסת בחליצה אי מחלון מעוברת לת ממה חלילה: **ולאו מי אותבינהו** - כרים פירקין (דף נה:): **לימא מתא נמי מיבמי יבמה** - ופקת מינה דתי מיכרלת קמייתת תיקום כך: **גרושה מאי איכא למימר** - חמתי לת מחלון ממת היסה גרושה מחמר קודם שנכנסה לחיי על זה דהת פסולה היית להכותב וקיימת, מלי ליכת למימר, חמתי לת מחלון? **משום מזוני** - דחיים לה כל שלשה מכסי בעלה כדמניית בבריית במעמדין ות חלנה ליה לה מזוני ולחיי לת מני מיכנסת עד לחתר שלשה ומפסיד לה: **ארוסה וגרושה** - גרושה שמחרסה ומת בעלה ונפלה ליבום מן הלירוסין מחלון כתוך משום דהכת לאו משום מזוני ליכת שלשה דהת פסולה היה משום גרושין קמתי: **מגלח משום דרבי יוסי** - כל העולה ליבום כו' וח-טולל ולינה עולה ליבום כתוך ג' כדחמרן לעיל שמת יפגע כתשם חת, ליכה עולה השערה לפני הוקנים לחליצה, ולרבי יוחנן לת מיקשי, דתי, חלנה ולתי חלילה (ג) דהתי "ליבום עולה לחליצה" לאו חלילה פסולה משמע שכרי כמה כנים שניט יתולות ולת מחייבות דלת חפשר לחמת חלילה היה ומייתו היכת דחפשר לחמחוני עד שחרחה ליבום משהין: **חלילה ספק קידושין** - כגון זרק לה לחיי קידושין ספק קרוב לו ספק קרוב לה: **למאי לת מפייבמה** - מחייבם ממ"ע לי היה יבמתו ספיר מייבם ולי לאו קידושין הוו וכרים בעלמת נפיב: **שקידש אחת מהיות ואין יודע ליזה מהן קידש** - ומת, שחיבן מולות ולת מחייבות דלת מלי לייבומי דלמת פגע בחתות זקוקה ותת הכת לחיבה עולה לייבום ועולה לחליצה ולת חמרי חמתין עד שיבולו עדים ויכללו לת יבמתו: **סבי הסמ"ת** - התם עולה לייבום היית לי הוה ידעינן לה חבל הכת לת יבת חליבו ויחמר לת מיעברת מי משגיחין ביה ומחייבם: **תרי קמנה דלמו כת מיעבורי היית כו'** - הלכך לת חלנה וכל הכך דחמרן רבנן מולות ולת מחייבות, כגון חתות חלנתו וחתות זקוקה - וספק גרם עוכה התם (ג) משום דלת חפשר הוא, דתם כן נעולם חתכר הלכך כיון דמהוריים בת ייבום היית חלנה, חבל הכת לחפשר לשהויי מסיינן ולת הדבר בהיתר: **שנשא מדעת הרשעונים** - שחיבה יכולה להשמע מחמת בעלה: **נזונת מבל בעלה** - שכן כתב לה "ת תהא יתבת בביתי ומזונת מנכסי כל יומי מיגר תרמלותיך": **מכאן ואילך אינה נזונת לא מבל בעל ולא מבל יבם** - ואינה דומה לשחר תלמנה דהתם כל זמן שלת נשמת לשחר ומומרת מחמת פלוני בעלי שכבודו גדול עלי יש לה מזונות חבל כך לגידת ביבם לפיכך ין לה על נכסי בעל מזונות, ולת מבל יבם עד שתכנס למופה: **עמד בדין** - שתבעתו בדין לו כעוס לו פעור וברח: **נזונת מבל יבם** - דקנסין ליה: **נרייבה להמתין** - עד שיהיו לה ג' חדשים מיום מיתה

לאחר

עמ א מיי' פ"ח מהל' יבום הלכה יח:

ם ב מיי' פיו מהלכות יבום הלכה ו סמג עשין כה טוש"ע אה"ע סימן קסג סעיף טו:

נזיר פא ג ד"ה אלא לא א"ג"א ת"ק ג' חודש ג' תוס' ד"ה אלא ומיהו ד"ה חולצת ומיהו ד"ה אלא ומיהו

פא ג מיי' פיח מהל' גרושין הלכה כ סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קמ סעיף ה:

פב ד מיי' פיח מהל' אישות הלכה טו סמג עשין נה טור ש"ע אה"ע סימן קס סעיף ה:

אבוה

פג ה מיי' פ"ח מהלכות יבום הלכה יט סמג עשין נב טוש"ע אה"ע סימן קסו סעיף ג:

נפ"ונות ד"ה אלא ד"ה אלא ד"ה אלא

פד ו מיי' פ"ח מהלכות יבום הלכה יט סמג עשין נב טוש"ע אה"ע סימן קסו סעיף ג:

תוספות ישנים

כל שהיום פולה ליבום [ליבום] פולה כתליבה. ותין להקשות ת"כ תיך קתמר כי יהנן תליבה בת תיבום פולה ליבום בת תיבום פולה תכא מעכבת תכא יבם תכא יבמה. ולך כן קיימת ות"כ לת תכת פולה כתליבה ויל דדוקת כתמלה תין כתליבה מעכבת תכא יבם תכא יבמה תכל ד' ו ס ב ד מכניע כתליבה כי מיון שפיולה כתו תיין ליבום:

נזיר

(ג) רש"י ד"ה אלא לא א"ג"א ת"ק ג' חודש ג' תוס' ד"ה אלא ומיהו ד"ה חולצת ומיהו ד"ה אלא ומיהו

הגהות הב"ח

(ג) רש"י ד"ה אלא לא א"ג"א ת"ק ג' חודש ג' תוס' ד"ה אלא ומיהו ד"ה חולצת ומיהו ד"ה אלא ומיהו: (ב) ד"ה כרי קמנה וכו' משום דלת פסיר. ג"כ ע"ל דף ג ע"ב:

גליון השי"ס

גמ' סבי הסמ"ת התם עולה לייבום. עיין לקמן דף ס"ו ע"ב תוס' ד"ה אין מזמינין:

[לעיל נה:]

[לעיל נו.] לקמן קיט:

[סוטה מ"ו]

[לעיל ג. ב. נו. לקמן מד.]

כתובות קו:

*אשר"ו אות אדוקר דאדרוסה גרושה דנשוי אדוסה אלו נשואה (ר"ת תוס' ד"ה אלא)